

slaar ikke til Ekspropriation ved den Masse Stationer og store Stationsbyer og til den Masse Bygninger, som skulle eksproprieres. Dette være nu som det vil, men her møde vi allerede straks det første Aar to nye Krav. Det første Krav er paa Tillægsbevillingslovforslaget, som foreligger i det andet Ting; det er et Beløb paa, jeg tror, 180,000 Kr., der forlanges til Flytning af Telegrafpælene, som ligge paa den forkerte Side af Banen, paa den Side, hvor Dobbeltsporet skal være, og som derfor skulle flyttes over paa den anden Side. Nu kommer der i dette Forslag Forlangende om forskellige Ting ved Odense Banegaard og disse Viadukter, som jeg slet ikke skal komme ind paa at tale om, idet der er talt om dem af den ærede foregaaende Taler og af den højtærede Minister. Jeg tror som sagt ganske sikkert, at der vil ogsaa komme nye Krav, naar vi komme længere hen med Arbejdet, til Ekspropriation osv. Som sagt, det skal jeg ikke opholde mig videre ved. Loven er vedtagen og maa udføres, og for saa vidt de Krav, her gøres gældende, ere nødvendige, er der ikke andet for, end at man maa give Lovforslaget sin Tilslutning og stemme for det.

Jeg kan derfor ogsaa, ligesom den foregaaende ærede Taler, paa min Gruppes Vegne anbefale Lovforslaget og anbefale det til hurtigt Fremme.

Reedtz-Thott: Enhver, der kender Jernbaneadgangen til Odense, vil vide, at det er ganske nødvendigt, at der sker nogle Foranstaltninger for en bedre Passage, da den er meget vanskelig. Jeg kan derfor heller ikke se rettere, end at en Viaduktanbringelse er ønskelig og, jeg vil sige, ganske nødvendig. Jeg kan derfor ogsaa tilraade, at denne Lov vedtages, men jeg deler ganske de Betragtninger, som kom frem fra de to foregaaende Talere, at det er Skade, at der saa kort Tid efter, at vi have vedtaget en samlet Jernbanelplan, allerede nu skal gøres saa store Tilføjelser; man burde have forudset dem tidligere. Naar nu den ærede Minister foreslaar en større Omordning af Jernbaneforholdene paa dette Sted, ser jeg ikke rettere, end at det er en heldig Foranstaltning, naar den kan holdes indenfor de samme Rammer, som oprindeligt var tænkte, og jeg kan da ogsaa slutte mig dertil og tilraade Vedtagelsen af Loven.

Jeg vil kun gøre en Bemærkning i Anledning af det, der blev fremført af

det ærede Medlem for 2den Kreds (Bramsen), at der ikke kræves Tilskud af vedkommende Kommuner til disse Viadukter. Det er undgaaet min Opmærksomhed. Men hvis det skulde forholde sig saaledes, at der ikke er blevet krævet Tilskud til disse Viadukter, haaber jeg, at den ærede Minister vil se paa dette Spørgsmaal paa samme Maade, naar der er Tale om andre Steder. Jeg ser ikke rettere, end at min ærede Kollega, det ærede Medlem for 3die Kreds (Tolderlund), vil faa et andet Svar, naar han en anden Gang ønsker en Viadukt end det, han i Gaar fik, nemlig det, at Viadukter var en Ting, man maatte have Tilskud til fra vedkommende Kommuner.

J. Pedersen: Det ærede Medlem, der nu havde Ordet, og de tre sidste ærede Talere have været enige om, at det er uheldigt, at man saa hurtigt, efter at Jernbaneloven var bleven gennemført, skulde foretage Forandringer deri, og man kan jo godt sige, at det var heldigere, om det ikke var nødvendigt. Men det uheldige ligger egentlig ikke deri, at man foretager Forandringerne, naar disse ere hensigtsmæssige, men det uheldige ligger i, at man ikke tidligere har været tilstrækkelig forudseende, og det er ikke egentlig noget nyt for vort Jernbanevæsen. Det forekommer mig, at naar man ser tilbage paa Jernbaneudviklingens Historie her i Landet, vil man meget hyppigt faa Lejlighed til at sande, at man ikke har været særdeles forudseende. At disse Forandringer, der nu ere foreslaaede, ere hensigtsmæssige, er der sikkert ingen Tvivl om, og særlig gælder dette ubetinget for Odense Stations Vedkommende. Det er jo muligt, at man indtil videre nok kunde klare sig med Planen af 1906, men der er ingen Tvivl om, at naar en Del Aar var gaaet, vilde det ikke længere slaa til, og Motiverne have ganske sikkert fuldkommen Ret i, at skulde man saa til at foretage den Forandring, som nu foreslaas foretagen, vilde den blive baade besværligere og meget mere bekostelig. Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Bramsen) udtalte Forventning om, at det, man nu gaar til, maatte vise sig tilstrækkeligt, saaledes at det ikke igen om nogle Aar skulde vise sig, at man heller ikke nu havde været forudseende nok, at der saa igen vilde kræves mere Plads og kræves store nye Forandringer. For Banegaardens Vedkommende tror jeg bestemt at kunne berolige det ærede Medlem i saa